Ce părere aveți despre prima parte a campionatului? (II)

FOTBAL

● *Cu trei ani în urmă, antrenorul* TRAIAN IONESCU *îmi spunea: „Am o surpriză pentru...* PÎRCALAB. *Am văzut un puști foarte talentat care, cred, îi va face multe zile fripte". Cine e? l-am întrebat mai în glumă, mai în serios. „Numele n-o să-ți spună acum nimic —* LUCESCU *— dar ține-l minte." Cîtva timp după această discuție, Lucescu a apărut în lotul echipei Dinamo, dar în formație nu și-a făcut loc. Ulterior, Lucescu s-a „văzut" la Politehnica București.*

În privința „zilelor fripte", dacă ele nu s-au întîmplat la Dinamo se întîmplă la echipa națională. Antrenorul ILIE OANĂ *îmi spunea că* „ultimele jocuri au marcat o schimbare de concepție în jocul lui Pîrcălab". *Oare să fie un „ecou" al celor ce se întîmplă pe partea stîngă? Oricum, nimeni nu pierde nimic!*

● *Simt nevoia unei reparații morale. Data trecută, scriind frumos de C.F.R. Timișoara, am omis un nume ce merita să fie inserat:* NICOLAE GODEANU *— antrenorul feroviarilor bănățeni — omul care a luat totul de la capăt.*

● *Marți după-amiază, vom avea o întîlnire cu cititorii din Craiova. Sper să se afle printre ei* M. CALVERA *și ceilalți suporteri ai studenților craioveni care, scriindu-mi, mi-au făcut justificate reproșuri despre ultima mea cronică la jocul Universitatea—Progresul. Poate că, ne împăcăm...*

● *L-am întîlnit, la Tg. Mureș, pe fostul rapidist bucureștean* ANDREI BALINT. *Joacă, acum, la „Lemnarul" în campionatul regional. „Întoarcerea fiului risipitor", în orașul de pe Mureș, nu s-a făcut după regula cunoscută. Nu s-a mai tăiat mielul cel gras. Iar Balint poartă în suflet amintirea galeriei giuleștene, al cărei favorit a fost o bună bucată de vreme.*

● FRĂȚILĂ, *care s-a întors din Cipru, mai repede decît colegii săi din echipa națională, pentru a se alătura lotului olimpic, ne spunea:* „Și cînd mă gîndesc că nu e prea îndepărtată vremea cînd nu mai aveam loc în echipa mea de club!"

Da, e o chestie!

● *În programul de pregătire a echipei* STEAUA, *un capitol e rezervat... filmelor „turnate" — dacă se poate spune așa — la propriile-i jocuri și antrenamente. După „spectacol", se fac discuții pe marginea „creațiilor" protagoniștilor.*

„ESTE CA ȘI CUM TE-AR AȘEZA CINEVA ÎN FAȚA UNEI OGLINZI" (TICĂ POPESCU).

VALENTIN PĂUNESCU

(Urmare din pag. 1)

practicat de echipa națională în ultimele întîlniri. Aș vrea ca acest aspect să iasă și mai mult în evidență în 1967"

IONEL HERACLE, **controlor de calitate la uzina „1 Mai" Ploiești**: „Aruncînd o privire asupra clasamentului categoriei A, se poate observa o diferență de 10 puncte între prima și ultima clasată. Pe teren însă, echipele s-au dovedit a fi de valori apropiate. E adevărat, au existat și scoruri mari, dar ele nu au fost caracteristice întrecerii. Și nu socotesc Steagul roșu ca o echipă slabă. În afară de acel 0—7 cu Jiul, ea a pierdut la mare luptă: 3—4 cu Dinamo Pitești, 0—1 cu Universitatea Cluj, 2—3 cu Universitatea Craiova, 0—1 cu U.T.A., 0—1 cu Progresul și a cîștigat în deplasare în fața echipei clasată pe locul al doilea, Dinamo București. Cea mai frumoasă performanță este fără îndoială cea a formației craiovene, Universitatea, deținătoarea locului I. Păcat că nu s-au putut juca toate meciurile și aceasta, după părerea mea, din cauza unor defecțiuni de organizare: dacă stadionul Republicii din Capitală ar fi avut prelată, așa cum există în multe țări din Europa, mai rămînea de disputat un singur meci, Farul—Petrolul. Așa însă, Petrolul are două restanțe, care îi vor îngreuia programul din primăvară. Mă alătur și eu celor care cer întreruperi mai rare ale campionatului și cît mai puține partide amînate. În plus, o atenție sporită din partea federației de specialitate pentru echipele care ne reprezintă în competițiile europene. Vreau să mă refer și la echipa mea favorită, Petrolul, care nu are un efectiv suficient. Și dacă a pierdut a treia confruntare cu Liverpool, aceasta se datorește și crizei de jucători de valoare în rîndul rezervelor".

COLOMAN BRAUN-BOGDAN, **antrenor federal**: „Trei sînt elementele principale care au dat culoare primei jumătăți a campionatului: a-

— Puștiule, sări mai încet, ce vrei să-mi iei locul?

firmarea unor echipe care păreau să nu aibă mari pretenții (Universitatea Craiova, Jiul Petroșeni, Dinamo Pitești, Progresul București), afirmarea unor antrenori aflați în primii ani ai activității lor ca antrenori principali (Robert Cosmoc, Petre Moldoveanu, Ștefan Vasile, Ștefan Coidum), afirmarea unor jucători tineri (Barbu — Universitatea Cluj, Niță — Universitatea Craiova, Dincuță — Petrolul, Libardi — Jiul, C. Radu — Dinamo Pitești, Deleanu

Fluture de primăvară.. Cine-l va prinde definitiv?

— C.S.M.S., Popanică — Politehnica, Gornea — U.T.A. etc; vreau să-l amintesc și pe Lucescu, cu toate că activează în categoria B). Dar sînt și alte lucruri care trebuie scoase în evidență. Astfel, ca niciodată, lupta pentru primul loc în campionat s-a dat încă din tur, în timp ce în campionatele trecute titlul de campioană începea să fie disputat de-abia din retur. Valoarea mai ridicată manifestată în ultimele etape se datorește atît unei pregătiri mai bune ca la începutul campionatului, cît și stabilității formațiilor. Am impresia că o serie de echipe ca Dinamo Pitești, Universitatea Craiova, Petrolul încep să se caracterizeze printr-un stil propriu de joc, ceea ce mă face să spun că tindem spre o școală românească de fotbal. Sper și doresc ca aceste caracteristici să se sedimenteze, să stea cu adevărat la baza unui stil propriu, românesc, al echipelor noastre. Lucescu, Dobrin, Deleanu, Dincuță sînt cîțiva dintre jucătorii care se adaptează cel mai bine acestui joc, modern, în mișcare. Eu cred că putem obține rezultate bune și locuri corespunzătoare în competițiile europene. Faptul l-a dovedit Dinamo Pitești în „Cupa orașelor tîrguri".

Cele 88 de meciuri disputate în prima parte a campionatului (dintre care, după părerea mea, cel mai frumos a fost Dinamo Pitești — Steagul roșu, 4—3) au scos însă la iveală și o serie de carențe pe care trebuie să le eliminăm în retur. În primul rînd — finalizarea. Cele mai multe ratări se datoresc pripelii. Mulți dintre jucătorii noștri nu subordonează întotdeauna tehnica — gîndirii tactice, adică nu fac ceea ce trebuie să facă la momentul oportun, ci... ceea ce le place. Mă gîndesc la Ion Ionescu, la Dumitriu II, la Naghi. De aceea, de multe ori, în loc să fie în folosul echipei, tehnica devine un mijloc de exhibiție personală. O altă carență — șablonismul: pentru a-l face să dispară, trebuie ca antrenorii să nu-i mai încorseteze pe jucători în scheme tactice rigide, ci să dea frîu liber fanteziei lor: fotbaliștii trebuie să găsească singuri cele mai bune rezolvări. Asta și pentru dezvoltarea personalității jucătorilor. Apoi, mai sînt destule echipe care, în special atunci cînd joacă în deplasare, nu vor nici să piardă, dar nici să cîștige și din această cauză practică un joc închis, nespectaculos, pe care eu l-aș denumi antifotbal din cauza deserviciilor aduse acestui joc sportiv. Ce a mai adus nou prima jumătate a campionatului? Un evident echilibru de valoare: nici un meci nu este dinainte jucat, șase echipe au la ora actuală șanse la titlu. Dar turul acestui campionat a mai avut, după părerea mea, și un alt rol: acela de a începe să-i obișnuiască pe jucătorii noștri cu disputarea a 50—60 de meciuri pe an (deci duminică-miercuri-duminică), asigurîndu-se timpul de refacere. Eu cred că în locul obișnuitului joc la două porți pe care echipele noastre îl fac miercurea și care de cele mai multe ori nu dă nici un rezultat, este preferabil un meci oficial. Și acum, ca o concluzie: de instruirea jucătorilor din echipele categoriei A, depinde, calitatea jocului și rezultatele echipei naționale. De ce? Pentru că echipa reprezentativă este chintesența campionatului intern".

ȘTEFAN COIDUM, **antrenor principal la Jiul Petroșeni**: „Răspunsul la ancheta inițiată de „Sportul popular" nu pot să-l dau decît prin prisma jocurilor văzute de mine, mai precis cele 13 partide ale echipei pe care o pregătesc. Totuși, din cele citite în presă, din discuții cu ceilalți antrenori, din cele constatate cu prilejul diferitelor consfătuiri organizate de federație, pot spune și eu, la unison cu cei care au mai răspuns la această anchetă, că începe să se simtă un suflu nou în fotbalul românesc. Pentru ca acest „suflu" să se concretizeze și mai mult, este necesară o și mai bună pregătire a antrenorilor, care să fie la curent cu ultimele noutăți apărute în arena mondială. Din păcate, la noi, la Petroșeni, aceste noutăți le putem afla mai greu. (În paranteză, propun ca în această vacanță de iarnă antrenorii care au asistat la turneul final al campionatului mondial de fotbal să întreprindă turnee de conferințe — și cu proiecții, dacă se poate — în care să expună pe larg tocmai aceste noutăți pe care le-au văzut). Dar să revin la campionat. Așa cum am mai spus, în general se simte o îmbunătățire și dacă această linie ascendentă va continua, mulțumirea — și a noastră, a antrenorilor, dar și a spectatorilor — va fi mai mare. Și Jiul a marcat un plus de valoare. La baza lui a stat faptul că în nici un joc noi nu am adoptat o tactică de apărare. De altfel, specificul fotbaliștilor de la Jiul nici nu permite o astfel de tactică. Și de aceea am înregistrat cîteva succese frumoase. Dacă am fi pus acentul pe apărare, poate că am fi pierdut unele jocuri pe care le-am cîștigat. Marea deficiență a echipelor noastre este însă lipsa de eficacitate. Cum poate fi remediată această lacună? Desigur, numai prin antrenamente adecvate, dar și prin foarte multă individualizare. Noi lucrăm cu fiecare om în parte, corectîndu-i deficiențele cunoscute, dar în același timp insistînd asupra procedeului care-i convine cel mai mult în trasul la poartă. Arbitrajele? Da, cred că și conducătorii jocurilor — din păcate nu toți — au făcut un pas înainte. Dintre meciurile Jiului, două au fost excelent conduse: Steaua — Jiul (Iosif Ritter) și Jiul — Politehnica (Aurel Bentu). Ultimul ne-a anulat, la Petroșeni, două goluri, dar nici unul din ele nu a fost valabil. Și acum, o chestiune mai spinoasă: aceea a întreruperilor campionatului. Cred că ele nu sînt dorite de nici un antrenor, din motivul că echipelor nu li se asigură, în aceste perioade, alte jocuri. De pildă, doar în ultima întrerupere noi am putut juca cîteva meciuri, cu U.T.A. și cu Universitatea Craiova. Deci este absolut necesar să se asigure meciuri internaționale — sau interne, dacă e posibil — în aceste perioade. Altfel, au de suferit jucătorii (care nu se mai pregătesc cu atenția cuvenită), scade valoarea echipelor și, ca o consecință, valoarea fotbalului nostru".

ȘTEFAN VASILE, **antrenor principal la Dinamo Pitești**: „Desigur, prima concluzie care se impune este aceea a îmbunătățirii nivelului de joc la majoritatea echipelor — și aceasta mai ales pe măsură ce etapele se scurgeau — chiar și la Steagul roșu, aflată pe ultimul loc. De altfel, după părerea mea, între Progresul și Steagul roșu nu există vreo diferență de valoare. Majoritatea echipelor fiind de valori apropiate, rolul preponderent în stabilirea clasamentului l-a avut forma jucătorilor și viața lor particulară, sau „antrenamentul invizibil" pentru a folosi un termen mai nou. Cea mai bună dovadă: locul ocupat de Universitatea Craiova, care prin muncă susținută a ajuns acolo unde este. Cred însă că într-o măsură, noi, antrenorii, sesizăm și mai ales aplicăm mai greu „noul" în fotbal. Mă refer la jocul cu „libero". Există un fel de consens general că este o tactică retrogradă (nu știu de ce!) și mulți se feresc de ea. Noi, cînd am folosit-o, ne-a reușit. Și aceasta mai ales în cele două jocuri cu Sevilla (și, oarecum, cu Toulouse). Prima jumătate a campionatului a mai dovedit un lucru, după părerea mea foarte important: se poate cîștiga și în deplasare. Aceasta se datorește pregătirii psihologice mai bune a echipelor, dar și îmbunătățirii arbitrajelor, mai clar, spus, faptului că arbitrii sînt mult mai curajoși ca altă dată.

În încheiere, vreau să spun că F.R. Fotbal a făcut bine programînd meciuri miercurea și duminica. Noi, și așa avem în plan un meci-școală în fiecare miercuri sau joi. Acum jucăm oficial. Iar faptul că se joacă de două ori pe săptămînă va îmbunătăți și viața particulară a fotbaliștilor. Avînd mai puțin timp liber, fiind mereu cu grija meciului viitor, vor dovedi o preocupare mai mare pentru fotbal".

— Cu, sau fără „libero"?

★

Ne bucură faptul că tot mai mulți sînt cei care răspund la ancheta inițiată de ziarul nostru asupra primei părți a campionatului. Ne mai bucură și obiectivitatea sau dorința de a veni cu adevărat în întîmpinarea progresului fotbalului nostru, manifestată de cei mai mulți dintre cei care ne-au scris sau ne-au vizitat la redacție pentru a-și spune părerea. Așteptăm, în continuare, alte opinii.

Anchetă realizată de MIRCEA TUDORAN

Desene de NEAGU RADULESCU

LOTO-PRONOSPORT

Numai astăzi vă mai puteți depune buletinele pentru concursul Pronosport nr. 51 de mîine al cărui program cuprinde 13 meciuri din campionatul italian A și B.

ÎN ATENȚIA PARTICIPANȚILOR LA PRONOSPORT

Întrucît Federația italiană de fotbal a luat hotărîrea ca etapele din campionatul diviziei A și B de duminică 25 decembrie 1966 și duminică 1 ianuarie 1967 să se dispute cu o zi mai devreme, adică sîmbătă 24 decembrie 1966 și respectiv sîmbătă 31 decembrie, concursurile Pronosport nr. 52 și 53 se vor închide cu 24 de ore mai de vreme față de ora de închidere a concursurilor anterioare.

Vă reamintim deci că meciurile din programul concursului Pronosport nr. 52 se vor disputa sîmbătă 24 decembrie, iar cele din programul concursului Pronosport nr. 53 vor avea loc sîmbătă 31 decembrie 1966.

Dăm mai jos programul concursului Pronosport nr. 52 din 24 decembrie 1966:

I. Juventus — Milan, II. Atalanta — Bologna, III. Brescia — Lecco. IV. Internazionale — Cagliari, V. Lanerossi — Venezia, VI. Mantova — Lazio, VII. Napoli — Foggia, VIII. Roma — Torino, IX. Spal — Fiorentina, X. Novara — Messina, XI. Padova — Genoa, XII. Pisa — Catania, XIII. Sampdoria — Catanzaro.

● Din cauza volumului mare al lucrărilor de omologare, premiile Concursului Pronosport nr. 50, de duminică 11 decembrie 1966, vor fi publicate luni 19 decembrie 1966.

TRAGEREA LOTO din 16 decembrie 1966

89 51 18 35 77 85 26 62 37 39 30 82

Fond de premii: 1.070.481 lei din care 87.402 lei report categoria I.

Tragerea următoare va avea loc la București.

● Tragerea la sorți a premiului special de 75.000 lei de la concursul Pronosport din 10.XII.1966 are loc astăzi 17 decembrie 1966 la orele 19,00 în calea Victoriei nr. 9.

(Rubrică redactată de Administrația de stat Loto-Pronosport).